

sagt, så jeg glæder mig over, at det modsatte er tilfældet.

Jeg må sige, at der er et eller andet, der hopper af. Altså, hvis det, hr. Morten Helveg Petersen i virkeligheden giver udtryk for nu, er, at han har fået statsministerens besvarelse på det spørgsmål, man rejser i sit forslag til vedtagelse, og at man i øvrigt ikke mener, det er tilfredsstillende i forhold til de konklusioner, man selv mener, statsministeren bør drage af sagen, hvorfor stiller man så ikke et forslag, der meget mere direkte formulerer, hvad det er for en konsekvens, man mener der skal drages? Er det, fordi man internt fortsat diskuterer, eller hvad er det? Det må man jo komme ud med.

Skal det tages som udtryk for, at det, man mener, er en mistillidsdagsorden, og hvis svaret er ja, hvorfor stiller man så ikke sådan en? Altså, man stiller ikke en selv, og så beder man i øvrigt Dansk Folkeparti om at komme med en. Det er dog en paradoksal situation at stå i.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Nu har vi sådan set en oprigtig interesse i at høre, hvad statsministeren siger, og har været nysgerrige efter at få statsministerens besvarelse, inden man skrider videre til, hvilket ordvalg man så i øvrigt måtte anbefale. Jeg synes da, det er utrolig vigtigt for os alle at vide, hvordan statsministeren ser på det her. Forespørgslen er jo stillet til statsministeren, så det er sådan set meget oplagt.

Kl. 16.20

Men det korte af det lange er, at det, vi står tilbage med nu, vel er, at det spørgsmål trænger sig på, om det reelt er en ny linje for Dansk Folkepartis vedkommende, eller om det ikke er. Jeg synes ikke, det helt er til at blive klog på, selv efter hr. Thulesen Dahls besvarelse.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg ved ikke, om hr. Morten Helveg Petersen var ude at øjeblik, men statsministeren har jo rent faktisk givet sin besvarelse.

Man kunne få det indtryk, når man hører hr. Morten Helveg Petersens seneste indlæg, at han ikke mener, at statsministeren endnu har besvaret sin del af forespørgslen. Det tror jeg at statsministeren mener at han har, og hvis det er til-

fældet, så har man altså kendt til det svar, inden man fremsatte det her forslag til vedtagelse.

Så fremsætter man et forslag til vedtagelse, der ikke udtrykker en mistillid til transportministeren, og så udtrykker man i øvrigt forundring over, at vi andre ikke fremsætter et forslag om mistillid til transportministeren. Det er da en komisk situation. Helt ærligt, nu må den øvrige opposition da tage sig sammen.

Det her handler jo om at tage den her sag alvorligt, kigge på Banedanmark, kigge på det manglende tilsyn, tage statsrevisorerne alvorligt, tage Rigsrevisionen alvorligt, tage udgangspunkt i den beretning, der rent faktisk er kommet, og som skarpt kritiserer de forhold, der har været, og så tage de påtaler, de skarpe formuleringer til os, gøre dem til Folketingets og sige til Transportministeriet: Vi vil ikke finde os i, at tingene ikke er i orden, og det udtrykker vi meget klart ved at tage statsrevisorernes ord ind og gøre til vores.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg synes ellers, det er meget klart, hvad der står i forslaget til vedtagelse fra Socialdemokraterne, SF, Radikale og Enhedslisten. Der står, at man mener, at statsministeren bør drage nogle konsekvenser. Dermed siger man jo også, at man bør foretage sig noget mere end det, der allerede er sket, mens det, som Dansk Folkeparti læser op i forslaget til vedtagelse, jo bare er en stadfæstelse af, hvad der allerede er blevet vedtaget i Finansudvalget. Så det er forskellen.

Jeg ville da i den forbindelse gerne gå hen og lege spindoktor eller politisk rådgiver for statsministeren, så kunne jeg nok godt give ham nogle råd om, hvad jeg mener statsministeren skulle drage af konsekvenser. Personligt mener jeg, at statsministeren burde fyre transport- og energiministeren. Det mener jeg er den eneste fornuftige løsning på alt det her kaos, som vi har set i 2002, 2004 og 2005: Så det er forskellen.

Så er det i virkeligheden ikke Dansk Folkeparti, der har et problem, når man bl.a. i Jyllands-Posten i dag, den udmærkede avis, kan læse, at fru Pia Kjærsgaard bl.a. udtaler: Det bør ikke være Dansk Folkepartis problem, at en minister ikke kan klare sine opgaver?

Så er det ikke Dansk Folkeparti, der har et problem ved hele tiden at holde hånden over regeringen?